

Sygn. akt IV U 822/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	p.o. sekr. sąd. Izabela Rucińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2020 r. w S.

odwołania M. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 12 czerwca 2019 r. Nr (...)

w sprawie M. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty socjalnej

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. Ż. prawo do renty socjalnej na okres od dnia 1 marca 2019 roku do dnia 1 września 2021 roku.

Sygn. akt: IV U 822/19 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...)2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił M. Ż. prawa do renty socjalnej wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. Ż. wskazując, że jest dla niego krzywdząca. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że stan zdrowia uniemożliwia mu podjęcie jakiejkolwiek pracy. Dlatego wnosi o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do renty socjalnej (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 4 czerwca 2019r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony M. Ź. urodził się w dniu (...) W dniu 28 lutego 2019r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty socjalnej (wniosek k.1-2v akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 26 kwietnia 2019r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 26 kwietnia 2019r. k.6 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 4 czerwca 2019r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.21 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 4 czerwca 2019r. k.9 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 12 czerwca 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej (decyzja z 12 czerwca 2019r. k.10 akt rentowych).

Ubezpieczony ma (...)i wykształcenie średnie – technik elektryk (świadcstwo ukończenia Technikum Elektrycznego w W. z 22 maja 1992r. k.3 akt rentowych). Po ukończeniu szkoły średniej ubezpieczony rozpoczął studia na uczelni technicznej, jednakże z powodu choroby przerwał naukę. Dotychczas ubezpieczony podejmował różne prace (m.in. jako elektryk, czy kurier), jednakże z powodu obniżonego nastroju i napędu, drażliwości i zachowań impulsywnych (epizody mieszane) lub epizodów submaniakalnych nie był w stanie utrzymać żadnej z nich na dłuższy czasokres. Próbował również prowadzić własną działalność gospodarczą, ale bez powodzenia (m.in. ze względu na pobyt w szpitalu). Ostatnie zatrudnienie ubezpieczonego ustało w listopadzie 2018r. z powodu narastających objawów depresyjnych. Od (...)życia ubezpieczony cierpi na (...), obecnie leczy się u lekarza psychiatry, przyjmuje zlecane leki. Z powodu choroby (...)był wielokrotnie hospitalizowany (pierwszy raz był leczony 1989r. w Centrum Neuropsychiatrycznym w G. – obserwacja w kierunku zespołu paranoidalnego). U ubezpieczonego występują częste epizody depresyjne (umiarkowane) i epizody maniakalne. Pomimo leczenia farmakologicznego nie uzyskano stabilizacji stanu psychicznego. Poziom nasilenia objawów (zaburzeń nastroju i napędu) jest wskazaniem do hospitalizacji. Częste epizody mieszane i submaniakalne skutkują kolejnymi konfliktami w pracy oraz niewywiązywaniem się z obowiązków zawodowych, a w efekcie utrata pracy. W związku ze schorzeniem psychicznym ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, a powodujące tą niezdolność naruszenie sprawności organizmu powstało u ubezpieczonego przed ukończeniem (...)życia. Całkowita niezdolność do pracy istnieje w perspektywie (...)od badania przez biegłych (opinia biegłych psychiatry B. G. i psychologa L. S. wraz z uzupełnieniem k.9-10 i 23 akt sprawy)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. Ź. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2018r., poz.1340) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

1. przed ukończeniem 18. roku życia,
2. w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. Roku życia,
3. w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

W myśl art.5 w/w ustawy w związku z art.12 ust.2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych osobą całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

W świetle powyższych uregulowań rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia, czy ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w okresie nauki – nie później jak przed

ukończeniu 25. roku życia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu schorzenia psychicznego – choroby afektywnej dwubiegunowej – które to schorzenie powstało przed ukończeniem przez niego 18. roku życia. W złożonej opinii biegli wskazali, że mimo stosowanego leczenia farmakologicznego i hospitalizacji u ubezpieczonego występują częste epizody depresyjne (umiarkowane) i epizody maniakalne, co powoduje, że ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych z zakresu psychiatrii i psychologii zgłoszonego w piśmie z 23 czerwca 2020r. (k.31 i 33 akt sprawy). W ocenie Sądu zawarte w w/w piśmie zastrzeżenia do opinii złożonej przez dotychczasowych biegłych nie są umotywowane merytorycznie i stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłych wynikającą z odmiennej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego. Zauważenia wymaga, że ubezpieczony wielokrotnie podejmował zatrudnienie, jednakże bez powodzenia na dłuższy czasokres. Występujące bowiem u niego częste epizody mieszane i submanialane skutkowały konfliktami w pracy oraz niewywiązywaniem się z obowiązków zawodowych. Biorąc zatem pod uwagę stopień nasilenia objawów psychopatologicznych, zdaniem Sądu, ubezpieczony nie jest osobą zdolną do podjęcia zatrudnienia.

Całokształt okoliczności sprawy dał podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w okresie od 1 marca 2019r. do 1 września 2021r., a niezdolność ta pozostaje w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym przed ukończeniem przez nią (...) roku życia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.